

בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

העותרת:

תנועת רגבים, ע.ר. 580460319

באמצעות עו"ד בועז ארזי

ת.ד. 44439 ירושלים, מיקוד 9144302

טל: 02-6560303, פקס: 02-6560363

נגד:

המשיבים:

1. שר הביטחון, מר ישראל כ"ץ
 2. השר במשרד הביטחון, מר בצלאל סמוטריץ'
 3. מפקד פיקוד המרכז, האלוף אבי בלוט
 4. סגן ראש המינהל האזרחי, מר הלל רוט
 5. הממונה על הרכוש הנטוש והממשלתי ביהודה ושומרון, מר יוסי סגל
 6. משטרת ישראל, מחוז ש"י
 7. סלימאן מחאמיד
 8. פלונים, המחזיקים
- המשיבים 1-5 באמצעות פרקליטות המדינה

כתב עתירה מנהלית

זוהי עתירה מנהלית לפיה יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים לנקוט בכל הפעולות הדרושות לשם הריסת מבנים בלתי חוקיים והשבת המצב לקדמותו וכן פינוי פלישה לאדמות מדינה הרשומות בטאבו, בהתאם לחובתם על פי סעיף 38 לחוק תכנון ערים, כפרים ובניינים (להלן: "חוק התכנון והבניה הירדני"), ועל פי הצו בדבר רכוש ממשלתי (יהודה ושומרון) (מס' 59) תשכ"ז-1967 וחוק השמירה על אדמות ונכסי המדינה ולפי כל דין, לרבות מימוש צווי הריסה כנגד המבנים וצווי פינוי מאדמות המדינה - תוך זמן סביר וקצוב.

והכל – כנגד ביצוע עבודות פיתוח, תשתית ובניית שכונה ובה ארבעה מבנים בלתי חוקיים, הכוללים עשרות דירות מגורים על גבי אדמות מדינה הרשומות בטאבו, ממערב למכשול קו התפר, בשטחי C בצפון השומרון בין הכפר ברטעה ליישוב קציר, תוך גזל אדמות ויצירת סיכון בטחוני (להלן: "המבנים הבלתי חוקיים").

כן יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבה 6 לפתוח ללא דיחוי בחקירה פלילית נגד מבצעי הבינוי וכל המעורבים בהקמתו, וזאת בגין ביצוע עבודות בניה ללא רישיון, בגין שימוש בלתי חוקי במקרקעין ובגין פלישה לאדמות המדינה, וככל הנראה תוך הפקת רווחי עתק בגין מכירת הדירות בבניין המגורים הכולל בעתירה.

בנוסף יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים להעביר לידי העותרת את פרטי עברייני הבניה, מחזיקי המתחם ומבצעי העבודות הבלתי חוקיות, ככל שפרטים אלו ידועים להם.

בד בבד עם הגשת עתירה זו – מוגשת לבית המשפט בקשה לסעד זמני למניעת אכלוס מבנים ו/או דירות במתחם, וזאת על מנת להקפיא את המצב העובדתי תוך מניעת העמקת הפרת החוק המובאת העתירה זו.

נימוקי העתירה

מבוא

1. עניינה של עתירה זו בבניית שכונה הכוללת ארבעה מבנים בלתי חוקיים ובהם מספר רב של דירות מגורים - בצפון הכפר ברטעה אשר בצפון השומרון, אשר נבנו על אדמות מדינה הרשומות בטאבו, תוך גזל אדמות הציבור וזלזול בוטה ומתמשך על החוק ורשויות המדינה ותוך יצירת סיכון ביטחוני בסמוך ליישוב קציר, והכל ללא כל היתר ובניגוד לכל דין.
 2. בניית המתחם נעשתה תוך ניצול מכוון של "ואקום אכיפתי": כאמור, הבינוי בוצע באזור המוגדר כשטח C ביהודה ושומרון – המצוי בשליטה ישראלית מלאה (אזרחית וביטחונית) – אך ממוקם ממערב לגדר ההפרדה.
 3. בשל מיקומו הייחודי, "זוכה" המתחם להפקרה אכיפתית מצד רשויות האכיפה משני צדי הקו הירוק: הן מצד הרשויות המקומיות והממשלתיות (הרשות לאכיפה במקרקעין/רמ"י) הפועלות ממערב לו, בתחומי "ישראל הקטנה" (ואשר אינן מוסמכות לאכוף במרחב יו"ש), והן מצד גורמי האכיפה באזור יהודה ושומרון – הרואים במרחב זה כאקס-טריטוריה, והכל כמפורט בהרחבה בגוף העתירה.
- להלן תמונת המבנים, מושא העתירה:



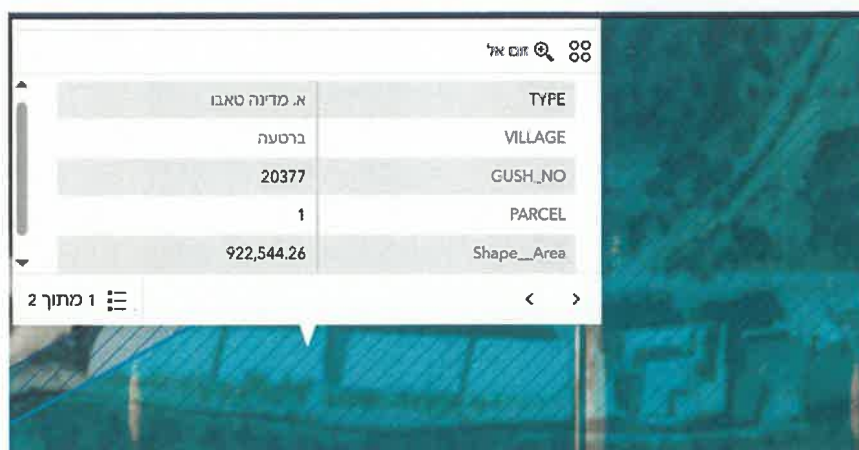
הצדדים לעתירה

4. **העותרת** הינה תנועה ציבורית, אשר שמה לה למטרה, בין היתר, לבדוק ולבקר את פעולת הרשויות המנהליות בדרך טיפולן בנושאי מדיניות קרקעית וסביבתית כך שיפעלו בהתאם לחוק ולכללי מנהל תקין.
5. **משיבים מס' 1-2** הם השרים במשרד הביטחון של מדינת ישראל, אשר מתוקף סמכויותיהם מופקדים, בין השאר, על פעולות וגופים שונים במינהל האזרחי ביו"ש, ובכלל זה אכיפת דיני התכנון והבניה ביהודה ושומרון וכל דין אחר הקשור בכך.
6. **משיב מס' 3** הינו מפקד כוחות צה"ל ביו"ש ובידו מצויות כל סמכויות החקיקה והניהול באזור.
7. **משיב מס' 4** הינו סגן ראש המינהל האזרחי, אשר בידו מצויות סמכויות ניהול החיים האזרחיים ביו"ש, ובכלל זה בסמכותו ומחובתו לאכוף את חוקי השמירה על המקרקעין וחוקי התכנון והבניה.
8. **משיב מס' 5** הוא הממונה על הרכוש הנטוש והממשלתי ביהודה ושומרון, אשר מכוח הצו בדבר מינויים וסמכויות לפי חוק השמירה על אדמות ונכסי המדינה (יהודה ושומרון)(מס' 1006), התשמ"ב-1982 (להלן: "צו 1006") בידו הסמכות לנהל את הרכוש הממשלתי, לרבות הוצאת צווים וביצוע פעולות אכיפה בהתאם לחוקי השמירה על הרכוש הממשלתי ביהודה ושומרון.
9. **משיבה מס' 6** היא משטרת ישראל, אשר הינה בעלת הסמכות והחובה להורות על פתיחה בחקירה בחשד לביצוע עבירות פליליות, כחלק מביצוע העבודות הבלתי חוקיות.

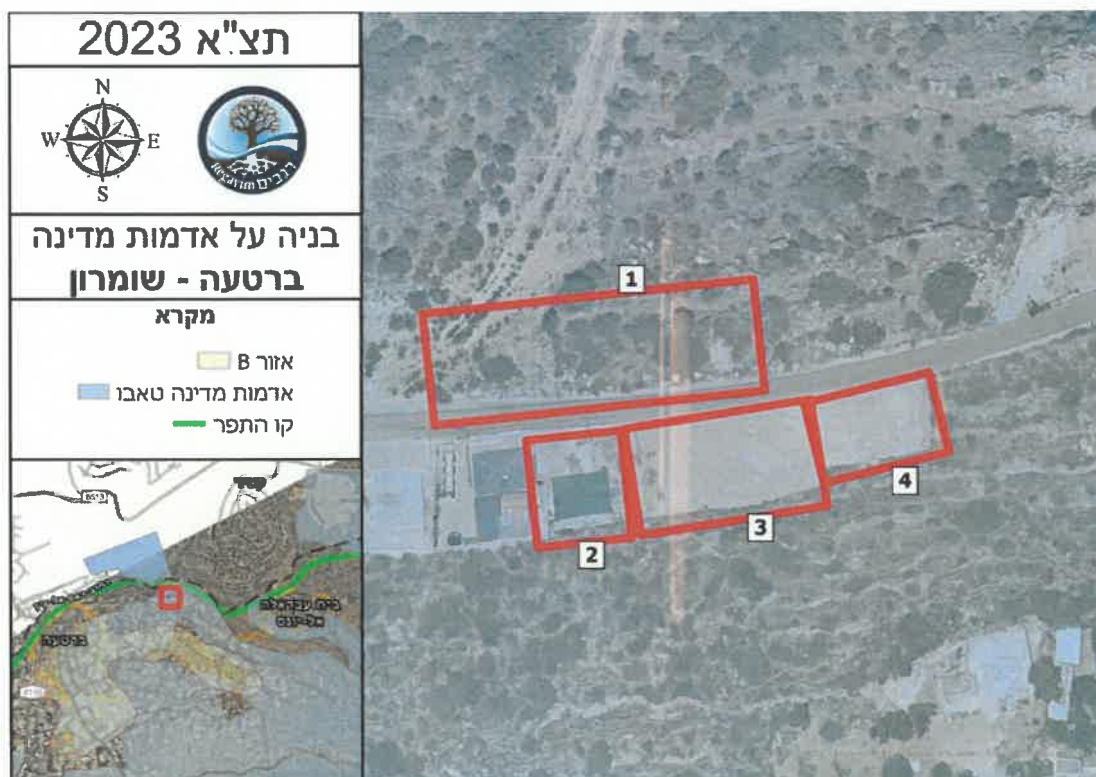
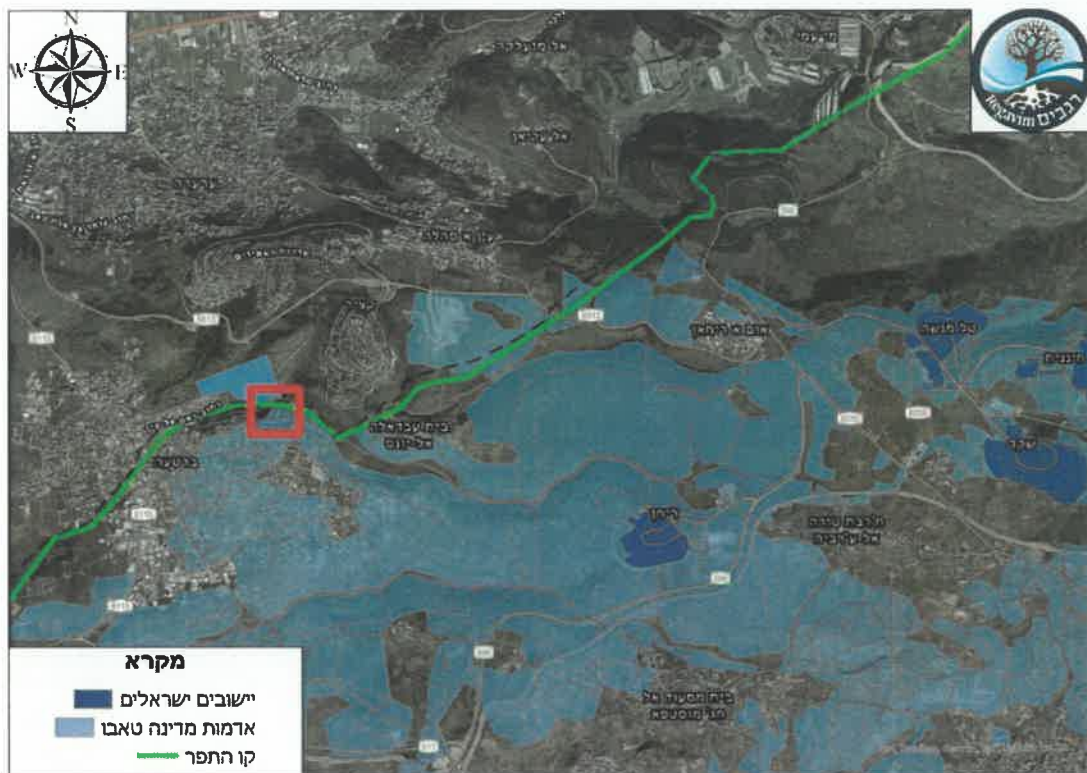
10. **משיב מס' 7** – הוא האדם המתחזה כבעלים של המבנה מס' 3, אשר נוהג במקרקעין כבשלו, למרות היותם רכוש ממשלתי מובהק, לרבות השכרתם לבעלי העסקים הפועלים במבנה.
11. **המשיבים מס' 8** – הם הפולשים ובוני המבנים 1, 2 ו-4, אשר זהותם איננה ידועה לעותרת. כבר כאן יצוין כי העותרת עשתה כל אשר לאל ידה על מנת לאתר את שאר פרטי עברייני הבניה, בוני המבנים הבלתי חוקיים, ובכלל זה קיימה מספר ביקורים באתר הבניה ופניה למשיבים מספר פעמים בעניין, אולם לא עלה בידה לקבל את פרטי העבריינים. העותרת תציין כי עם הגשת העתירה תפעל למסירת העתירה במקרקעין בהם הוקמו המבנים הבלתי חוקיים, ובכך לאפשר לאותם מחזיקים עלומים להצטרף כצדדים להליך זה.

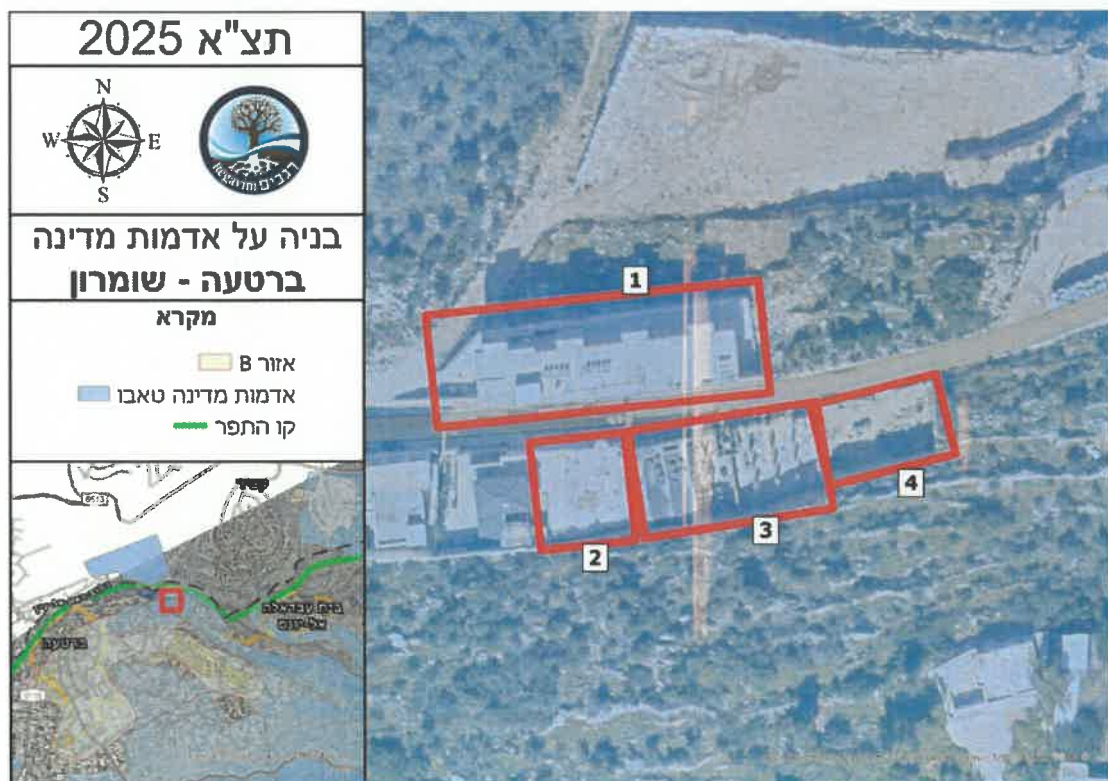
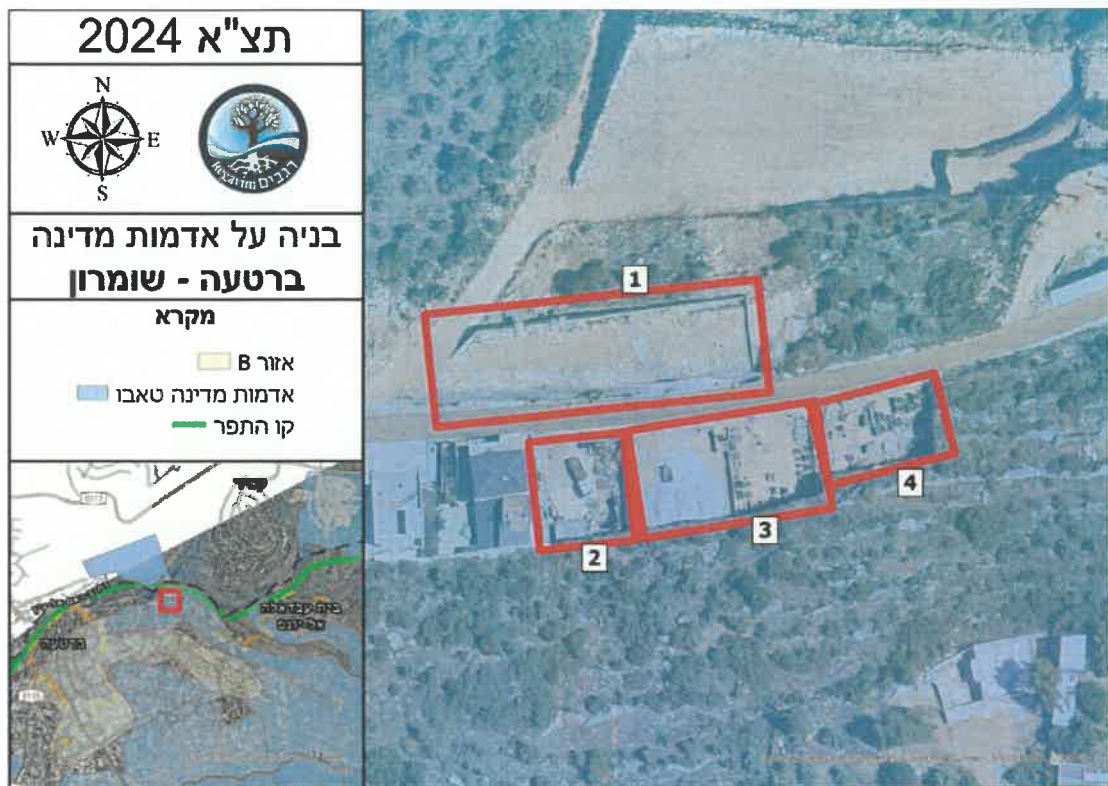
הפרק העובדתי ומיצוי ההליכים

12. הכפר ברטעה, אשר בצפון השומרון, נמצא על קו התפר - כפשוטו, כאשר חציו הדרום מזרחי בשטחי יהודה ושומרון וחציו הצפון מערבי שוכן בשטח מדינת ישראל.
13. בצפון הכפר ברטעה, נבנים בשנתיים האחרונות 4 מבנים למגורים ותעשייה ללא היתרים ובניגוד לכל דין.
14. המבנים הבלתי חוקיים נמצאים בנצ (מרכז) 709189/209847, על אדמות מדינה, בגוש מס' 20377, בתחום שטח C, הנמצא בשליטה ישראלית מלאה, אזרחית ובטחונית.
15. חלקות אלו, רשומות במרשם המקרקעין ("טאבו") על שם המדינה והינן בניהולו ובאחריותו המלאה של המשיב 5. ויודגש – מדובר במרחב "מוסדר" בו הרישום של הבעלויות הינו רישום חלוט. להלן צילום המידע הרלוונטי, מתוך אתר המידע של המינהל האזרחי:



16. המבנים הבלתי חוקיים הוקמו במרחק של כ- 360 מטרים בלבד מבתי היישוב קציר, נתון מדאיג מבחינה ביטחונית, ומעיד על גודל המחדל של המשיבים באי אכיפת החוק במקום.
17. להלן תצ"א מרחבית להתמצאות, תצ"א ממוקדת עם סימון מקום המבנים הבלתי חוקיים ותמונות של מתחם המבנים הבלתי חוקיים מיום 14.07.2026:





מבנה מס' 1:



מבנה מס' 2:



מבנה מס' 3:





מבנה מס' 4:



18. כפי שניתן לראות – מבנה מס' 1 הוא בניין מגורים ובו למעלה מ- 10 יחידות דיור נפרדות ומרווחות – וברור כי ה"יזם" האלמוני – גורף לכיסו הון עתק בגין מכירת דירות אלו – תוך הונאת אפשרית של רוכשים וגזל אדמות המדינה.
19. בסיור שנערך במקום ומבדיקת תצלומי אוויר ומערכות המידע של המינהל האזרחי התבררו לעותרת העובדות כדלקמן:
- כלל המבנים הבלתי חוקיים דן, החלו להבנות עובר לשנת 2023.
 - מבנה מס' 1 הינו מבנה מגורים גדול, עם דירות רבות.
 - מבנה מס' 2 הינו, ככל הנראה מסגד.
 - מבנה מס' 3 הינו מבנה תעשייה גדול. יצוין כי בזמן תחילת פנייתנו למשיבים בדרישה לאכיפת הבניה במבנים הבלתי חוקיים, מבנה מס' 3 היה עוד בשלבי הבניה.
 - מבנה מס' 4 עודנו בשלבי בניה.
 - יצוין, כי בחניית מבנה מס' 1, מבנה המגורים, נמצאים רכבים בעלי לוחיות זיהוי צהובות, דבר המעלה אפשרות סבירה כי מדובר באזרחים ישראלים.
20. ביום 13.11.2025, למעלה מחצי שנה טרם הגשת עתירה זו, פנתה העותרת למשיבים בדרישה לנקיטת הליכי פיקוח ואכיפה כנגד המבנים הבלתי חוקיים, לרבות שימוש בצו לסילוק מבנים, ולפתיחה בהליכים פליליים כנגד העבריינים.
21. בפנייתה ציינה העותרת כי המבנים הבלתי חוקיים נבנו במרחק של כ-360 מטרים מבתי היישוב קציר, דבר המקים סכנה ביטחונית חמורה לתושבי היישוב.
- העתק פניית העותרת מיום 13.11.2025 מצ"ב לעתירה זו כנספח א'.
22. בנוסף – העותרת דרשה לקבל לידה את פרטי העבריינים לשם צירופם להליך משפטי, ככל שיידרש.
23. משלא נענתה אף בחלוף המועדים הקבועים בחוק, פנתה העותרת למשיבים ביום 12.03.2026 במכתב תזכורת לפנייתה.
- העתק התזכורת מיום 12.03.2026 מצ"ב לעתירה זו כנספח ב'.
24. נוכח אי האכיפה והיעדר המענה פנתה העותרת למשיבים ביום 3.06.2026 במכתב קדם עתירה, בו הודיעה על כוונתה לפנות להליכים משפטיים באם לא תתקבל תגובה ומדיניות אי האכיפה תימשך.
- העתק קדם עתירה מיום 3.06.2026 מצ"ב לעתירה זו כנספח ג'.
25. מאחר ופניית העותרת מיום 3.06.2026 לא נענתה, לא נותרה בידי העותרת כל ברירה כי אם לפנות לבית המשפט הנכבד בעתירה זו.

26. יצוין, כי בתקופה שבין הפנייה הראשונה של העותרת ועד להגשת כתב העתירה דנן, המתחם המשיך והתרחב, מבנה מס' 3 הושלם והתחילו לפעול בו מפעל עופות וחנות "ביג. חיסכון", נתון המבהיר את דחיפות עתירה זו.

הפרק המשפטי

27. כאמור, דרישתה הבסיסית של העותרת היא שימוש בסמכויות המוקנות למשיבים מכוח **חוק תכנון ערים כפרים ובנינים חוק זמני מס' 79 לשנת 1966** (להלן: "חוק התכנון והבניה"), **חוק השמירה על אדמות ונכסי המדינה, מס' 14 לשנת 1961** (להלן: "חוק השמירה") וכן מכוח הצו בדבר רכוש ממשלתי (יהודה ושומרון) (מס' 59) תשכ"ז-1967 (להלן: "הצו בדבר רכוש ממשלתי").

הסיכון הביטחוני שבבניית השכונה הבלתי חוקית

28. כידוע, גדר הביטחון ומרחב התפר הוקמו על פי החלטת ממשלה מ-2002 במטרה "לשפר ולחזק את ההערכות והיכולות המבצעיות במסגרת התמודדות עם הטרור, וכדי לסכל, לשבש ולמנוע חדירת פעילות חבלנית מתחומי יהודה ושומרון לישראל".

29. כפי שקבע בית משפט נכבד זה, בשורה של פסקי דין – קביעת התוואי והקמת מכשול קו התפר משרתת את הצרכים הבטחוניים המובהקים באזור, ולעניין זה יפים דברי בית המשפט בבג"ץ 8172/02 איברהים נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית:

"מרחב התפר נועד לחסום מעבר של מחבלים מתאבדים ומחבלים אחרים לתחומי מדינת ישראל. על פי תפיסתם של הגורמים הביטחוניים והצבאיים המופקדים על הנושא, יצירת מרחב התפר הינה מרכיב מרכזי בלחימה בטרור שמקורו באזור יהודה ושומרון. אם וככל שלא יהיה במחסום המוקם משום חסימה מוחלטת מפני חדירת מחבלים, הרי תכליתו של המכשול היא לעכב חדירה לישראל לפרק זמן שיאפשר הגעת הכוחות למקום החדירה, וכך ליצור מרחב ביטחון גיאוגרפי שיאפשר לכוחות הלוחמים לבצע מרדף אחר מחבלים בטרם כניסתם לתחומי המדינה".

30. העותרת סבורה כי מציאות בה נבנים מבנים בלתי חוקיים – מהצד הישראלי של מכשול קו התפר, היא מציאות הפוגעת בביטחון באופן חמור.

31. ויודגש – סוגיית קו התפר הובאה, לא אחת, בפני בתי המשפט – במיוחד באשר להצדקת צווי אישור הבניה בסמוך למכשול, ועל כן – מקל וחומר, לא ניתן להבין כיצד המשיבים מאפשרים בניה – מצידו המערבי של קו התפר, תוך יצירת סיכון בטחוני מובהק בו כל הרוצה לעבור ממרחב השכונה הבלתי חוקית, מושא עתירה זו – לכיוון מדינת ישראל, יכול לעשות זאת באין מפריע.

האינטרס הציבורי בשמירה על דיני התכנון והבניה

32. דומה כי החובה והצורך באכיפת דיני התכנון והבניה הן מושכלות יסוד שאין צורך להרחיב בדבר חשיבותן. חומרתן היתרה של עבירות הבניה מתבטאת בכך שהן מופנות ומתריסות כנגד שלטון החוק. עמד על כך כב' השופט חשין ברע"פ 5584/03 פינטו נ' עיריית חיפה, פ"ד נט(3), 577, בעמ' 587, בצטטו את דברי כב' השופט שמגר שנאמרו בעניין דומה:

"בניה שלא כדין היא לא רק תופעה, החותרת תחת התכנון הנאות של הבניה, אלא השלכותיה מרחיקות לכת יותר: היא בין התופעות הבולטות, הפוגעות בהשלטת החוק. מי שעושה דין לעצמו פוגע באופן הגלוי והברור בהשלטת החוק".

33. למרות החשיבות הברורה של אכיפת דינים אלו, רשויות אכיפת החוק אינן מצליחות לטפל בתופעה זו, אשר, כידוע, הפכה למכת מדינה, הן בתחומי מדינת ישראל וביתר שאת ביהודה ושומרון:

"לצערנו, הפכו עבירות נגד חוקי התכנון והבניה לחזון נפרץ, ורבים גם טובים איש הישר בעיניו יבנה. זוהי פגיעה חמורה וקשה בשלטון החוק, המזלזל לעין השמש, ואין איש שם אל לב לאזהרות הגורמים המוסמכים ולפסקי הדין של בתי המשפט" (ע"פ 9178/85 הועדה המקומית לתכנון ולבניה גליל מזרחי נ' אבו נימר, פ"ד מא(4) 29, 31 - המשנה לנשיא אלוך; וראו גם רע"פ 4357/01 סבן נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה "אוננו", פ"ד נו(3) 49, 59; רע"פ 11920/04 נאיה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]; בג"צ 5493/08 חטיב נ' ועדת המשנה לפיקוח על הבניה [פורסם בנבו], פסקה ו').

חובת המשיבים לאכיפת דיני התכנון והבניה

34. כאמור, חובת המשיבים לאכוף את דיני התכנון והבניה בכל שטחי יו"ש ו/או כל דין אחר איננה שנויה במחלוקת, שכן המשיבים הם הריבון בשטח ובאחריותם המלאה לאכוף את החוק באזור.

35. סעיף 38(א) לחוק תכנון ערים כפרים ובניינים מטיל על רשויות האכיפה את האחריות לפיקוח ואכיפה של דיני התכנון והבניה, כדלקמן:

אם יתברר לוועדה המקומית או לוועדת התכנון המחוזית כי הפתוח של קרקע או הבניה של בנין נעשים ללא רשיון או בנגוד לקבוע ברשיון או בנגוד לתקנות והצווים וההוראות שהם בעלי תוקף או בנגוד לתכנית מאושרת כלשהי לתכנון ו/או לפתוח, תוציא הוועדה הנוגעת בדבר, או היו"ר שלה או כל פקיד מוסמך לפעול בשמה, התראה לבצוע נגד הבעלים והמחזיק והקבלן ומנהל העבודה;

36. בית משפט נכבד זה עמד לא אחת על חובתן של הרשויות למלא את חובתן החוקית:

"ועדיין לא דיברנו - ויכולנו להוסיף ולדבר ארוכות - על המכה האנושה שמחדלי-אכיפה עלולים להביא על עצם קיומו של שלטון החוק. חוק שהרשויות אינן עושות לאכיפתו כהלכתו, יפה היה לו שלא נחקק משנחקק. חוק שאינו נאכף מוטב לו שלא ייחקק, משיחקק ולא ייאכף. חוקים לא נועדו לצדיקים גמורים. ומי שאינו צדיק גמור, אל נביאנו לידי ניסיון שמא יחטא. חוק המבזה בשער בת-רבים יביא לרפיון גם מעבר לתחומיו, ובית-המשפט לא ישלים עם תופעה זו" (בג"צ 53/96 תשלובת ח. אלוני בע"מ נ' שר התעשייה והמסחר נב (2) 1, עמוד 12-13).

37. יודגש, כי אין כל ספק, על אף היות שטח המתחם נשוא עתירה זו מצפון-מערב למכשול התפר, אין בנתון זה כדי לשנות את סמכויות המנהל האזרחי לאכיפה בשטח.

בניית המתחם - עבירת בניה

38. כזכור, חוק התכנון והבניה התקף במרחב יהודה ושומרון הוא החוק הירדני: "חוק תכנון ערים, כפרים ובנינים, חוק זמני מס' (79) לשנת 1966".

סעיף 34 (1) לחוק הירדני קובע כי:

"אין להתחיל בעבודה - בתוך אזורי התכנון המוכרזים - הדורשת קבלת רשיון ואין לתכנן או לפתח קרקע או להשתמש בה שימוש הדורש קבלת רשיון, אלא לאחר שיתקבל רשיון עבור העבודה או התכנון או הפתוח או השימוש, ואין להוציא רשיון כזה אלא כשהוא כפוף להוראות חוק זה ולתקנות שהותקנו על פי חוק זה וכן תכנית התכנון הכללית והמפורטת או לתכנית חלוקה וכל הצווים וההוראות המהוות חלק בלתי נפרד מהן".

סעיף 34 (4) לחוק הירדני מגדיר את העבודות האסורות בחוק, ובין היתר:

- (א) הקמת בנין או הכנסת שניים בו או הרחבתו או תיקונו או הריסתו;
- (ב) השימוש בבניין ובקרקע למטרה שונה מהמטרות המאושרות (עפ"י קביעה מפורשת או מאחר והבניין או הקרקע נמצאים באזור מיוחד) ע"י תכנית פתוח מאושרת הכוללת את הבניין או הקרקע או ע"י רשיון שהוצא לגבי הבניין או הקרקע הנ"ל וכולל (הבטוי) כמו כן שנוי השימוש הקבוע לבניין או לקרקע;

39. מהאמור לעיל ברור כי העבודות המתוארות בעתירה זו - הן עבודות שאסור לבצען ללא רישיון.

אי האכיפה בשטחי יו"ש הנמצאים מעבר למכשול התפר

40. בעתירה זו, יש לתת משקל רב ל"ואקום האכיפתי" אשר נוצר בשטח של המתחם נשוא עתירה זו, במיקום הדורש דווקא אכיפה מוגברת, ולעמוד בראש סדרי העדיפויות לאכיפה, בשל היותו מעבר לגדר המערכת, מחובר וסמוך ללא שום גדר או מחסום בינו לבין כל שטח "ישראל הקטנה".
41. ומשכך, מחדל זה, של אי האכיפה בשטח האמור, יצר "שטח הפקר" באזור זה, אשר הפך לכר פורה לפעילות פלילית ועבריינית.
42. נוסף לכך, המתחם הינו בשטח הסמוך לגדר הבטחון באופן החולש על התנועה במקום. ברי לכל כי ראוי היה שרשויות האכיפה, הפועלות מכוח חובתן המנהלית, יתעדפו את פעולות האכיפה נגד מתחם זה בראש מעייניהן וינקטו צעדים נחרצים ומיידיים נגד בנייה בלתי חוקית מסוג זה, בנייה המסכנת כאמור ביטחונות את תושבי האזור, דבר אשר בענייננו המשיבים כשלו מלעשות.
43. כאמור לעיל, אין כל ספק כי המשיבים 1-5 הינם הגורם הממונה על אכיפת החוק בשטח זה, על אף היותו ממערב למכשול התפר.

מחדל אי האכיפה בכלל מרחבי שטחי C ביהודה ושומרון

44. כידוע, במרחב יהודה ושומרון קיימת "מכת מדינה" של בניה בלתי חוקית, אשר הביאה לכך שבשטחי C, המצויים בשליטה אזרחית מלאה של מדינת ישראל – נבנו במהלך השנים למעלה מ-97,000 (!) מבנים בלתי חוקיים – כמחציתם בעשור האחרון.
45. המשיבים, כמובן, מודעים לקיומה של הבעיה אולם הם אינם מתמודדים איתה באופן אפקטיבי.
46. דוגמה לכך ניתן ללמוד מהבינוי מושא עתירה זו, שהרי בחלוף למעלה משמונה חודשים מפניית הראשונה של העותרת, לא התבצעה במקום כל פעולת אכיפה ממשית, על אף החשיבות המיוחדת שיש לאכיפה במרחב זה – ולמרות שמדובר בבנייה בעלת מאפיינים חמורים של פלישה לאדמות מדינה הרשומות בטאבו, ומבניית בניין דירות למגורים, ככל הנראה לצורך מכירתן וגריפת הון עתק לכיסו של העבריין.
47. העובדה לפיה המשיבים אינם פועלים כנגד המתחם מושא עתירה זו – למרות פניותיה החוזרות ונשנות של העותרת, מעידה על כשל חמור בהתנהלות המשיבים, כשל שיש להגדירו כהתנערות בלתי סבירה מאכיפת הדין כלפי המתחם, ובהקשר הכולל של הבעיה הנרחבת של הבניה הבלתי חוקית במרחב – יש להגדיר את הכישלון החמור של המשיבים כהתנערות מוחלטת מאכיפת דיני התכנון והבניה במרחב.

48. בחודש אוגוסט 2012 פורסם דוח "הצוות להתמודדות עם פלישות למקרקעי ציבור", להלן מספר ציטוטים מדוח זה¹, העוסקים באינטרס הציבורי שבשמירה על מקרקעי הציבור:

"12. מקרקעי ציבור - מקרקעי ישראל ומקרקעי הרשויות המקומיות - הינם משאב ציבורי ייחודי שקשה להפריז בחשיבותו.

עמד על כך השופט אור בעניין "שיח חדש"²:

"המקרקעין הם נכס יחיד במינו מבין נכסיה של המדינה. קשה להפריז בחשיבותם לחברה ולמדינה. אם האומה ומפעלה התרבותי הם ה"נשמה" של העם, הרי שמקרקעיה הם ה"גוף" שלו על בסיס הקרקע מנהלים הפרט והחברה את כל מעגל חייהם.... על-כן המקרקעין הם משאב חיוני מאין כמותו ובעל ערך רב. יש להם חשיבות גדולה במיוחד במדינה כמו ישראל, אשר גבולותיה צרים, צפיפות האוכלוסיה בה גדולה ובהיותה ארץ קולטת עולים. אי אפשר לייצר קרקע, ועל-כן על מדינה לכלכל צעדיה בהתחשב במצאי המקרקעין שבידה, אך ניתן להתאים את ייעודיהם של המקרקעין לצרכים המשתנים ולהגדיל ולהקטין את זמינותם לצרכים שונים...."³.

ר' לעניין זה גם דברי השופט רובינשטיין במאמרו "קרקעות המדינה: משפט, צדק ומינהל תקין"⁴:

"סוגיית קרקעות המדינה מייחדת מקום לעצמה במשפט הציבורי.. המדובר במשאב לאומי שאי אפשר לייצרו והוא מוגבל בכמותו. במדינה קטנה יחסית, זהו משאב המצוי בחסר מתמיד.. ומשמעותו הכלכלית והחברתית רבה ביותר. חובתנו לראות סוגיה זו במבט רחב שאינו מצטמצם לכאן ולעכשיו, המעוגן בצרכי המדינה והחברה על יחידיהן כיום ולדורות יבואו..

"הצורך בשמירה על קרקעות המדינה חיוני בכל מדינה, ובפרט בנתונים המייחדים את מדינת ישראל. לגורמים רבים עניין להפיק הכנסות מן השימוש בקרקע לתועלתם, ועל המדינה להשכיל ולשמור על המקרקעין,

¹ הדוח במלואו מפורסם באתר הממשלתי בכתובת:
<https://foi.gov.il/sites/default/files/%D7%93%D7%95%D7%97%D7%A6%D7%95%D7%95%D7%AA%20%D7%94%D7%AA%D7%9E%D7%95%D7%93%D7%93%D7%95%D7%AA%20%D7%A2%D7%9D%20%D7%A4%D7%9C%D7%99%D7%A9%D7%95%D7%AA.doc>

² בג"ץ 244/00 עמותת שיח חדש למען השיח הדמוקרטי - נ' שר התשתיות הלאומיות, תק-על 2001 (4), 630 (2002) (להלן: "עניין שיח חדש")

³ שם, בפס' 36 לפסק דינו של השופט אור

⁴ אליקים רובינשטיין, "קרקעות המדינה": משפט צדק ומנהל תקין, קרקע 60, 9 (2005) (להלן: "מאמרו של רובינשטיין")

לנהלם בצורה נכונה, ותוך שמירה על עקרונות יסוד של שוויון, הגינות וסבירות.⁵

...

14. פלישה למקרקעי ציבור הינה נטילה ללא רשות של המשאב הציבורי, ע"י קביעת עובדות בשטח על חשבון כלל הציבור. הפלישה למקרקעי ציבור כרוכה בחלק לא מבוטל של המקרים גם בבניה ובשימושים בלתי חוקיים על הקרקע, ללא היתר, ובמקרים רבים גם שלא בהתאם לתכנית בתוקף.

15. השתלטות כוחנית על הקרקע הציבורית פוגעת פגיעה קשה במשאב הקרקעי של הציבור, שנועד לתועלת הציבור כולו

49. מהאמור לעיל ברור כי קיים אינטרס ציבורי ראשון במעלה לשמירה על אדמות המדינה (על אחת כמה וכמה כאשר היא באה עם בניה בלתי חוקית בהיקף המובא בעתירה זו)

חובת המשיבים לשמור על אדמות מדינה

50. המשיבים, כאמור במבוא לעתירה זו – הם הממונים על אכיפת הדין בשטחי C במרחב יהודה ושומרון.

51. עפ"י הוראות הצו בדבר רכוש ממשלתי (יהודה ושומרון) (מס' 59) תשכ"ז-1967 – כל הרכוש הממשלתי, לרבות אדמות המדינה במרחב יהודה ושומרון – הוקנו למשיב 5.

52. עפ"י הוראות סעיף 8 לחוק השמירה הירדני, יחד עם הצו בדבר מינויים וסמכויות לפי חוק השמירה על אדמות ונכסי המדינה (יהודה והשומרון) (מס' 1006), התשמ"ב-1982, האחריות על השמירה על אדמות המדינה ביו"ש מוטלת על המשיב 5:

פקידי משרד הקרקעות והמדידות שעליהם מוטלת השמירה על אדמות ונכסי המדינה יעקבו אחרי כל התנפלות ויערכו זכרון דברים בענין המתנפלים ויפקידו את זכרון דברים זה אצל מנהל הקרקעות והמדידות.

53. כפי שצוין לעיל – המקרקעין עליהם בוצעו העבודות, מושא עתירה זו – הם אדמות מדינה ללא עוררין וברור כי פינוי הפלישה המתוארת הינו באחריות המשיבים.

54. יצוין כי על פי מסמך סדרי עדיפויות לאכיפה תכנונית שנשלח לעותרת על ידי המשיבים ביום 22.10.2020 - האכיפה כלפי פלישות לאדמות מדינה כבעתירה זו, מצויה ברשימת המקרים שבראש סדרי העדיפות.

• מסמך "סדרי עדיפויות לאכיפה תכנונית" מצ"ב לעתירה זו כנספח ה'.

⁵ שם, בעמ' 9, 40

55. לא למותר לציין כי פלישה לאדמות המדינה הינה עבירה פלילית, כפי שקובע סעיף 5 לחוק השמירה:

הטלת עונש מאסר לתקופה של שבוע לפחות ושלא תעלה על חודש, או קנס בסך חמישה דינרים לפחות ושלא יעלה על חמישים דינרים, או שני העונשים על כל מתנפל על אדמות המדינה ונכסיה.

סילוק שליטת המתנפל מיד עם הגשת התביעה נגדו בלי להתחשב בטיעונו לאחזקה.

סילוק כל מה שהקים המתנפל בקרקעות ונכסי המדינה והחזרת המצב לקדמותו לפני התנפלות וזאת על חשבון המתנפל. כך הוצאות ששולמו מכספי המדינה יגבו בחזרה מהמתנפל בהתאם לחוק גביית הכספים האמיריים (הממשלתיים).

56. נוכח המקובץ לעיל, ומתוך העובדות המובאות ברישא לעתירה זו – הרי שלפנינו פלישה מובהקת לאדמות מדינה – המצריכה התערבות מנהלית ונקיטת הפעולות הנדרשות לשם סילוק הפולשים והבאתם לדין.

התנערות מוחלטת וחוסר סבירות קיצוני במחדלם של המשיבים

57. עפ"י הפסיקה, קיימים שני מבחנים עיקריים לבחינת התערבותו של בית המשפט במעשה או במחדל מנהלי: מבחן "ההתנערות המוחלטת" ומבחן "ההימנעות הבלתי סבירה":

"אכן, כדי שבית המשפט יתערב ברמת האכיפה של חוק זה או אחר, צריך שהרשויות המוסמכות יתנערו לחלוטין מחובתן לאכוף את החוק, דבר שאינו קיים במקרה זה, או יימנעו ממילוי חובתן באופן בלתי סביר" (ההדגשות אינן במקור, ב.א.).

58. העותרת תטען כי מן הנתונים העובדתיים עולה הצדקה להתערבות שיפוטית במחדלם של המשיבים, וזאת מן הטעם של "ההימנעות בלתי סבירה" מטיפול בהפרת חוק זה וזאת לאור המאפיינים החמורים של בניית המבנים הבלתי חוקיים, המעמידים אותם בסדר עדיפות גבוה לאכיפה.

59. מחדלם של המשיבים מלאכוף את החוק כלפי המבנים הבלתי חוקיים וכלפי מבצעי העבירות, עולה כדי חוסר סבירות קיצוני בפעולתם של המשיבים, תוך פגיעה בשלטון החוק במדינת ישראל ובאמון הציבור ברשויות המדינה.

60. מהאמור לעיל עולה כי קיימת, במקרה דנן, עילת התערבות של בית המשפט במחדלם המינהלי של המשיבים.

טענות "שיקול הדעת המינהלי" של המשיבים וטענת "סדרי העדיפויות"

61. על מנת "להקדים תרופה למכה" – ומתוך ניסיונה של העותרת, המשיבים עשויים לטעון כי הם פועלים על פי "סדרי עדיפויות" ובכך המשיבים פוטרם עצמם מחובת האכיפה. ועל כן

תטען העותרת כבר עתה כי מדובר בטיעון סרק ו"טענת בדיס" - ואל לו לבית המשפט הנכבד ליתן ידו לכך.

62. העותרת תטען כי המשיבים מנצלים, פעם אחר פעם, את שיקול הדעת הרחב שבית המשפט הנכבד מעניק לרשויות האכיפה במילוי תפקידם. אולם, גם שיקול דעת רחב זה אינו מקנה לרשויות מרחב בלתי מוגבל למלא את חובתן:

"ההימנעות מלממש ולהגשים חוק קיים ומחייב, אינה מדיניות ואינה יכולה להיות מדיניות, מכל בחינה שהיא; היא רק גורמת לדמורליזציה ביחסי השלטון והאזרח, וגוררת אחריה פריקת עול של כל חוקי המדינה" (בג"צ 295/65 הלל אופנהימר, ו-7 אח' נ' שר הפנים והבריאות כ (1) 309).

פתיחה בחקירה פלילית

63. בשנת 2007, נוכח ריבוי עבירות הבניה הבלתי חוקית במרחב – מצא הריבון להוסיף לחוק התכנון והבניה הירדני סמכויות של ענישה פלילית – שלא היו קיימות במקור. סמכויות אלו נועדו לצמצם את תופעת הבניה הבלתי חוקית במרחב באמצעות הטלת אחריות פלילית וענישה וזאת בכדי להרתיע את עברייני הבניה.

64. בהתאם לאמור, ביום 25.1.2007 פורסם, חוקק צו מס' 1585 – "צו בדבר תכנון ערים, כפרים ובניינים (תיקון מס' 19) הקובע כי:

המבצע עבודה או בינוי הטעונים רשיון לפי הוראות החוק, ללא קבלת רשיון כאמור, או העושה שימוש בבנין שנבנה ללא רשיון כאמור, דינו - קנס או מאסר שנתיים, ובעבירה נמשכת - קנס נוסף או מאסר נוסף שבעה ימים לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה התראה להפסקת עבודה לפי סעיף 38 לחוק לאותה עבודה, אותו בינוי או אותו שימוש, לפי הענין.

65. המקרה המתואר בעתירה זו, כמו גם ההשתוללות של הבניה הבלתי חוקית במרחב זה – מצביעים על הצורך בנקיטת הליכים פליליים, ומצדיקים ביקורת שיפוטית על מחדל המשיבים בעניין זה.

66. העותרת תציין כי בפסק הדין בבג"ץ 2368/18 עמותת ש.ע.ל ואח' נגד מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח', נקבע כי אין לקבל יותר את הימנעותה של משיבה 6 מביצוע חקירות פליליות והגשת כתבי אישום כנגד עברייני בניה ביהודה ושומרון בשל המאמצים להקמת יחידה ייעודית לנושא, אלא עליה לנקוט בהליכים אלו באמצעות רשויות החקירה הקיימות.

67. בנוסף לדרישה מהמשיבים לפעול בכלים המנהליים והשיפוטיים המצויים בידם – כנגד העבירות המפורטות בעתירה זו, העותרת מבקשת כי בית המשפט יחייב את המשיבים לנקוט גם בהליכים פליליים כנגד העבריינים.

68. ויודגש – העותרת סבורה כי המקרה המתואר בעתירה זו, כמו גם ההשתוללות של הבניה הבלתי חוקית במרחב זה – מצביעים על הצורך בנקיטת הליכים פליליים, ומצדיקים ביקורת שיפוטית על מחדל המשיבים בעניין זה.

היעדר מענה מטעם המשיבים

69. העותרת תשוב ותציין כי המשיבים עשו להם לנוהג שלא לענות עניינית ו/או בכלל לפניות העותרת, זאת בניגוד להוראותיו הברורות של הדין, וכי רק לאחר שהעותרת נאלצת להגיש את עתירותיה, נחפזים המשיבים לפעול בעניין ולהגיש לבית המשפט הנכבד את תגובתם העניינית בהתאם.

70. בעניינו – על אף שהעותרת פנתה למשיבים **שלוש פעמים** לגבי המבנים הבלתי חוקיים מושא עתירה זו – **אף אחת מפניותיה של העותרת לגבי המתחם הנידון לא קיבלה מענה כלשהו מהמשיבים.**

71. העותרת תטען כי ככל והמשיבים נקטו בפעולות אכיפה אך נמנעו מלציין זאת בפני העותרת (חרף פניותיה החוזרות ונשנות בעניין), הרי שיש בכך כדי להצביע על חוסר ניקיון כפיים – וגרימה להליכים משפטיים מיותרים.

72. לעניין זה, מן הראוי להביא את דבריו של כב' השופט שחם, מתוך פסק דין שניתן אך לאחרונה – ביום 19.3.2025, בעתירה שהוגשה על ידי העותרת כנגד רשויות האכיפה ביהודה ושומרון (עת"מ 61586-12-24 רגבים נ' שר הביטחון ישראל כ"ץ ואח') – ובהתייחס לכך שהמשיבים נמנעים, פעם אחר פעם, מלהשיב לפניותיה של העותרת:

טרם סיום אציין, כי אין מחלוקת כי העותרת פנתה למשיבים בשורה של מועדים בשנים 2021 ואילך (בסך הכול שש פניות). לשיטת המשיבים ניתן מענה, כי הפנייה הועברה לטיפול הגורמים הרלוונטיים, וכי במידת הצורך יינקטו פעולות פיקוח ואכיפה בהתאם לנהלים, ומימוש האכיפה ייקבע בהתאם לסדר העדיפויות ובכפוף לשיקולים מבצעיים. ברם, לכל הפחות המענה האחרון, מיום 21.7.24 היה יכול וצריך לכלול פירוט של הפעולות שבוצעו, הכול כמתואר לעיל. אין בפניי הסבר היכול להניח את הדעת מדוע מענה כזה לא נמסר, ומדוע הסתפקו המשיבים במענה גנרי כמתואר. מחדל זה מתחדד נוכח העדר מענה לפנייה נוספת של העותרת, מיום 18.9.24. אין להוציא מכלל אפשרות, כי מתן מענה מניח את הדעת במועד, היה עשוי ליתר עתירה זו.

מסירת פרטי העבריינים לידי העותרת

73. כאמור ברישא של עתירה זו, העותרת פנתה למשיבים מספר פעמים, ובין היתר, דרשה לקבל את פרטי העבריינים, בוני המבנים הבלתי חוקיים, מושא עתירה זו.
74. כפי שהמשיבים נוקטים במקרים דומים – גם במקרה זה המשיבים נמנעים מלמסור לעותרת את פרטי העבריינים ובכך מקשים, באופן בלתי הוגן או סביר, על ניהול ההליך השיפוטי.
75. ראוי לציין כי כב' השופט שחם התייחס גם לסוגיה זו במסגרת פסק הדין בעת"מ-61586-12-24 הנ"ל, כדלקמן:

בהקשר אחרון זה יש יסוד לטענת העותרת בטענה כי פנתה למשיבים מספר פעמים בבקשה לקבלת פרטיהם של האחראים לפעולות הבנייה מושא העתירה. פניות אלה לא זכו למענה. לא ניתן טעם מדוע לא תתקבל בעניין זה החלטה, הכול על ידי הגורם המוסמך לכך אצל המשיבים, בהתאם לסמכותו ושיקול דעתו. עם זאת, שעה שלא התלבנו בפניי השאלות הפרוצדורליות והמהותיות הנוגעות לעניין זה; ובשים לב לכך שבתגובה שהגישה העותרת, ובה מיקדה את הסעדים המבוקשים בעתירה, לא נזכר עניין זה (ראו סעיף 4 לתגובה מיום 17.3.25), לא מצאתי מקום לציווי אופרטיבי קונקרטי, לבד מהנחה כי החלטה בעניין תתקבל תוך זמן סביר.

76. נוכח האמור – בית המשפט מתבקש להורות למשיבים למסור לעותרת את פרטי העבריינים בוני המבנים הבלתי חוקיים, וזאת על מנת לצרפם לעתירה ולאפשר ניהול מלא ויעיל של ההליך השיפוטי.

סיכום

לאור האמור לעיל בית המשפט הנכבד מתבקש להוציא צו כמבוקש ברישא של עתירה זו, תוך חיוב המשיבים בהוצאות ושכ"ט.

עתירה זו נתמכת בתצהירו של מר משה שמואלי, עובד העותרת.

בועז ארזי, עו"ד

ב"כ העותרים

היום, יום רביעי, כ"ט מנחם-אב תשפ"ו, 12.8.2026

תצהיר

אני הח"מ, משה שמואלי ת.ז. 313123572, לאחר שהוזהרתי על ידי עורך דין כי עלי לומר את האמת וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. הנני עושה תצהירי זה בתמיכה בעובדות הנטענות בעתירה המוגשת לבית המשפט המחוזי כנגד שר הביטחון ואח'.
 2. אני עובד העותרת והעובדות הכלולות בעתירה זו הגיעו לידי מתוקף תפקידי.
 3. הנני מצהיר כי כל העובדות והטענות שמוכאות בעתירה זו נכונות למיטב ידיעתי, הבנתי ואמונתי.
- זה שמי, זו חתימתי וכל האמור לעיל אמת.



אימות חתימה

היום 18/7/21 התייצב בפני – עו"ד בועז ארזי ממעלה מכמש 210 – מר משה שמואלי, המוכר לי באופן אישי, וחתם על תצהירו זה, לאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת וכי באם לא יעשה כן יהא צפוי לעונשים הקבועים בחוק.

בועז ארזי, עורך דין
מעלה מכמש 210
054-6966941
abarzi@gmail.com

אינדקס נספחים לעתירה

עמוד	פירוט	נספח
	העתק פניית העותרת מיום 13.11.2025	א'
	העתק התזכורת מיום 12.03.2026	ב'
	העתק קדם עתירה מיום 3.06.2026	ג'
	מסמך סדרי עדיפויות לאכיפה תכנונית	ד'

נספח א'

העתק פניית העותרת מיום 13.11.2025

נספח א'

העתק פניית העותרת מיום 13.11.2025



רגבים - המחלקה המשפטית

כ"ב מרחשוון תשפ"ו

13.11.2025

לכבוד:

שר הביטחון, מר ישראל כ"ץ
השר במשרד הביטחון, מר בצלאל סמוטריץ'
מפקד פיקוד המרכז, האלוף אבי בלוט
סגן ראש המנהל האזרחי, מר הלל רוט
משטרת ישראל, מחוז ש"י

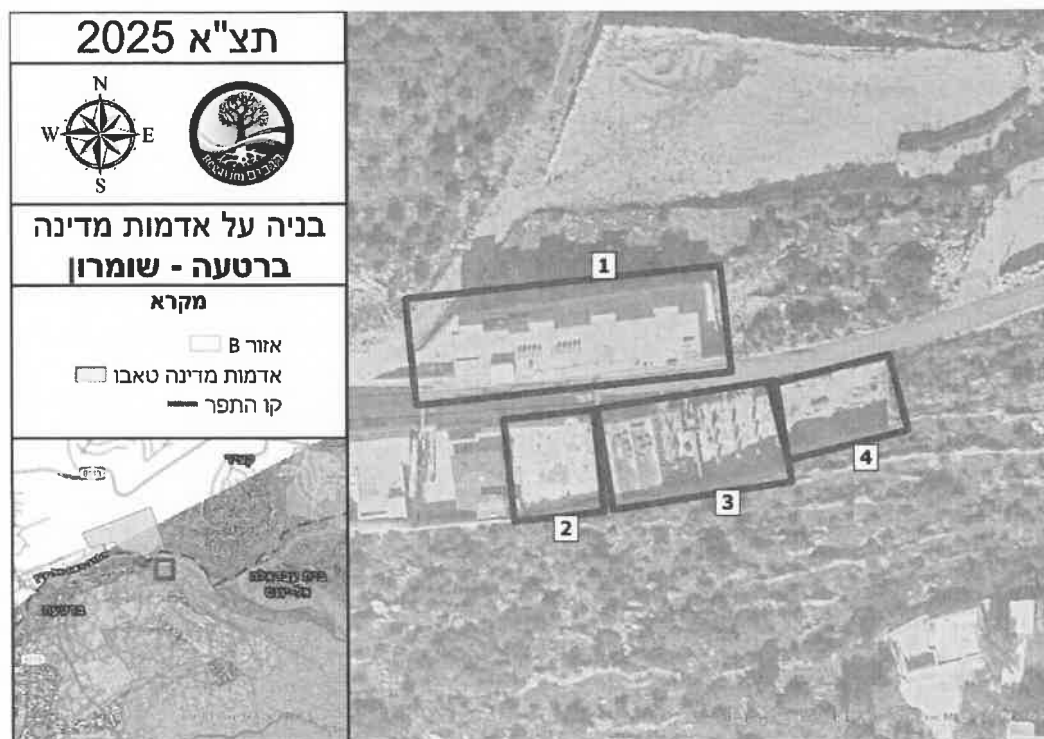
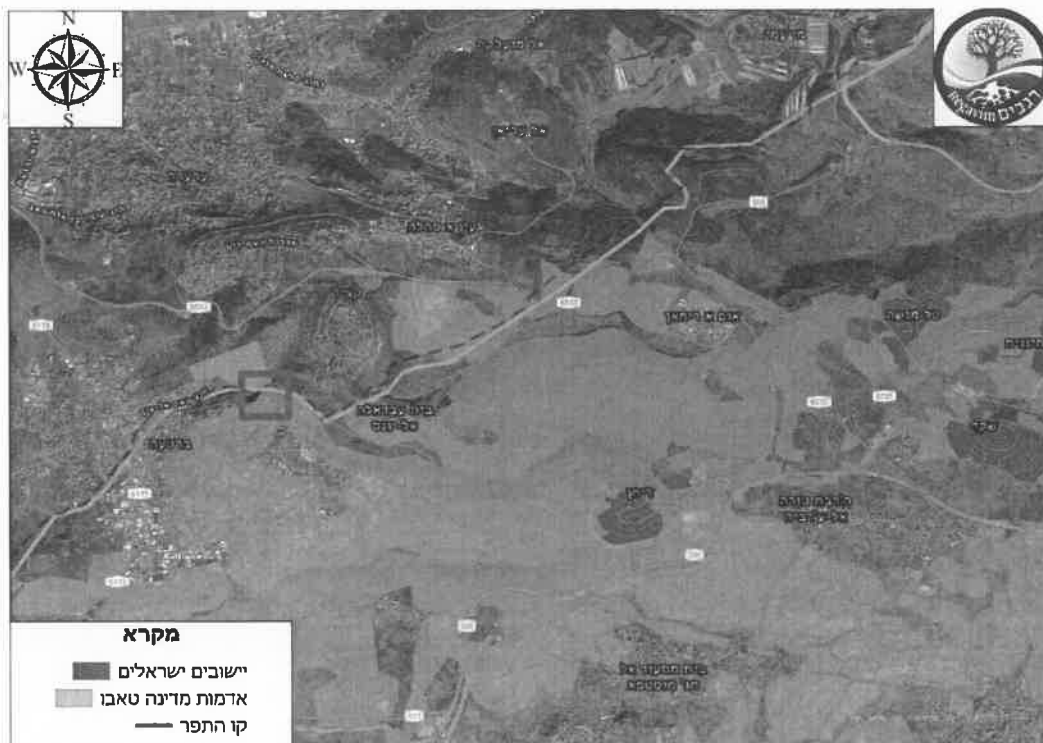
הנדון: בניה בלתי חוקית על אדמות מדינה סמוך לקו התפר בכפר ברטעה – דרישה לנקיטת פעולות פיקוח ואכיפה

בשם מרשתי, תנועת רגבים, ועל יסוד הוראות החוק לתיקון סדרי מנהל (החלטות והנמקות) התשי"ט – 1958 (להלן: "החוק") הנני מתכבד לפנות אליכם כדלקמן:

1. בצפון הכפר ברטעה שבשומרון, על אדמות מדינה, כ-160 מטרים מקו התפר וכ-360 מטרים מבתי הישוב קציר, נבנים בשנה האחרונה ארבעה מבנים ללא היתרים ובניגוד לכל דין (להלן: "הבניה הבלתי חוקית").
2. הבניה הבלתי חוקית מתבצעת על אדמות מדינה בשטח C, בשליטה ישראלית מלאה, אזרחית וביטחונית ובצמוד לקו התפר.
3. להלן תצי"א מרחבית להתמצאות, תצי"אות ממוקדות עם סימון ומספור המבנים הבלתי חוקיים, להשוואה בין השנים 2023-2025 וכן תמונות של המבנים הבלתי חוקיים, מיום 27.10.2025

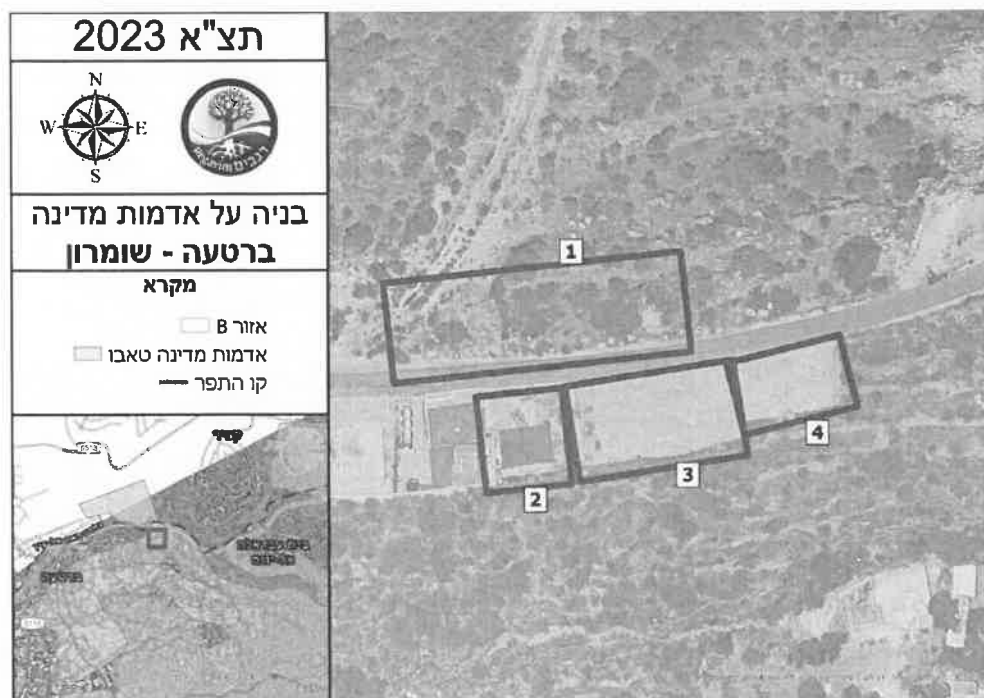
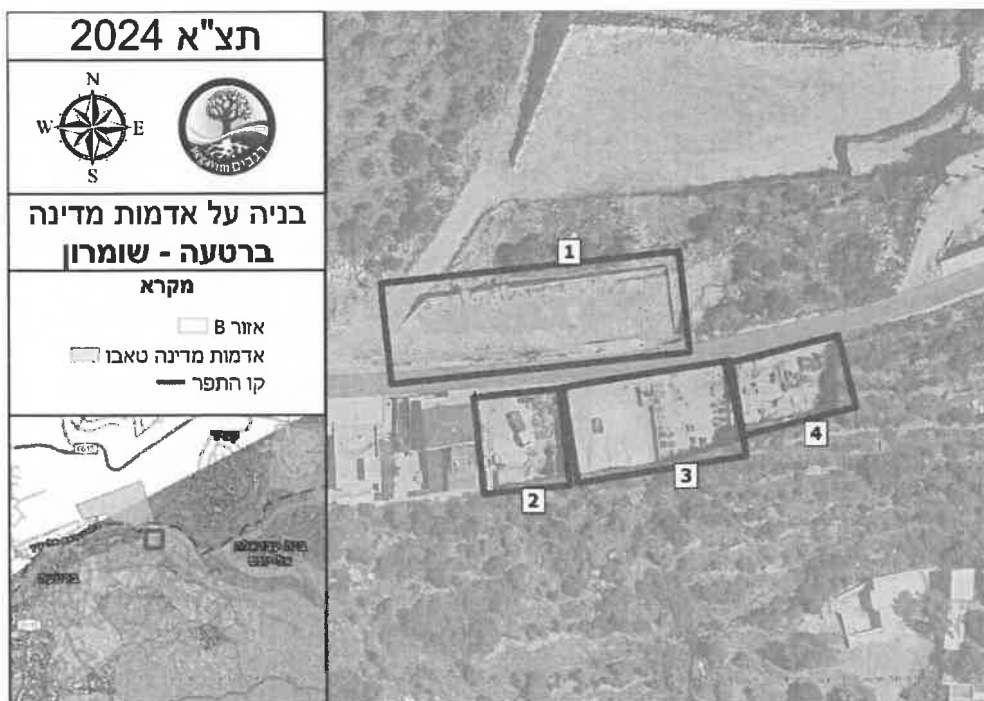


רגבים - המחלקה המשפטית



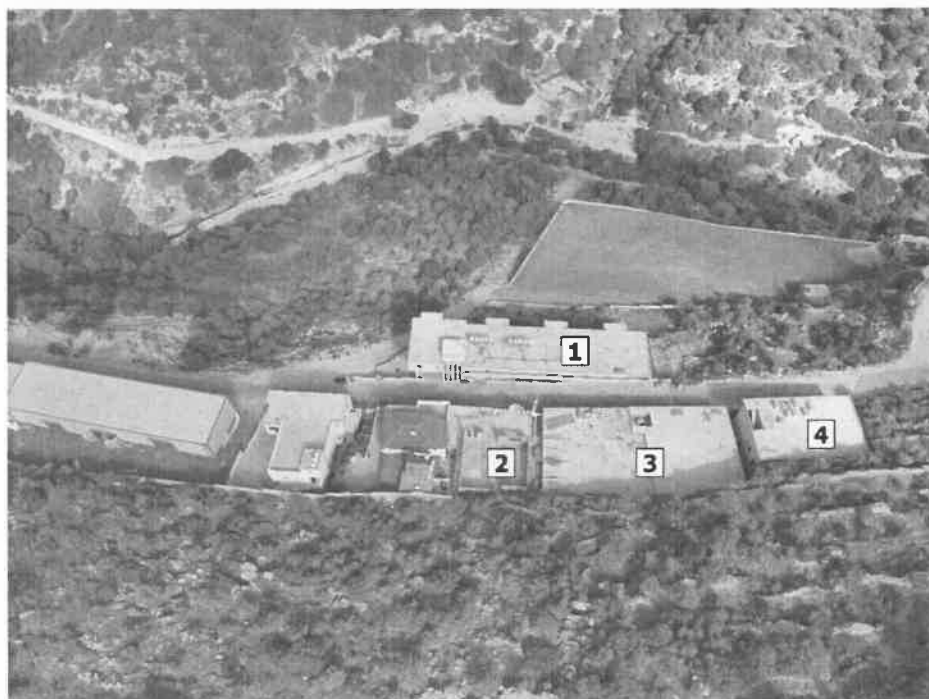


רגבים - המחלקה המשפטית

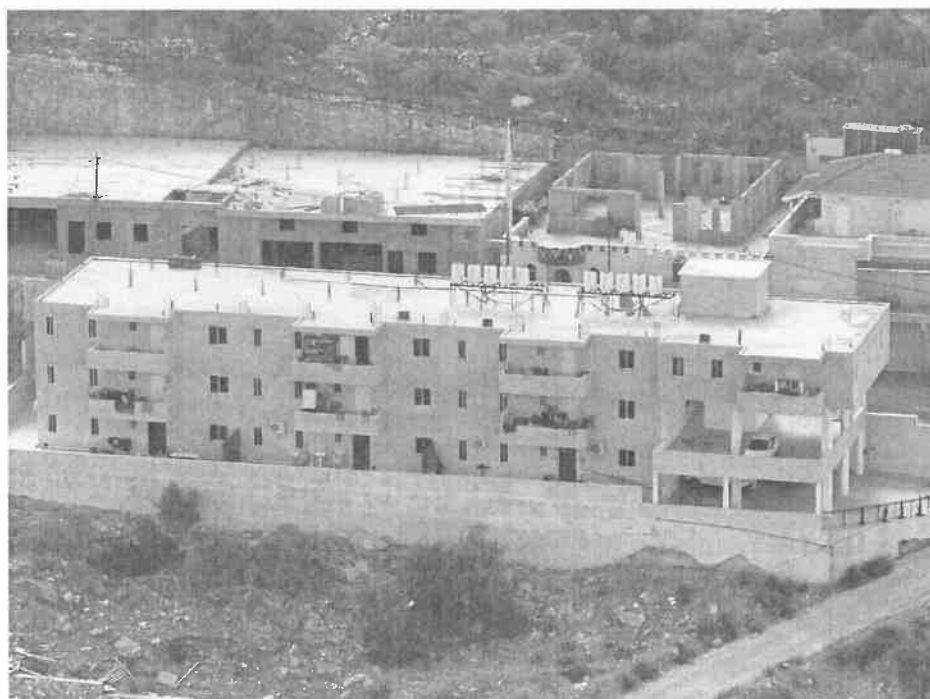




רגבים - המחלקה המשפטית



מבנה 1: נ.צ: 709197/209847, בניין דירות שנבנה בשנה האחרונה:





רגבים - המחלקה המשפטית

מכוניות בעלות ל.ז צהובה חונות בחניות במבנה 1:



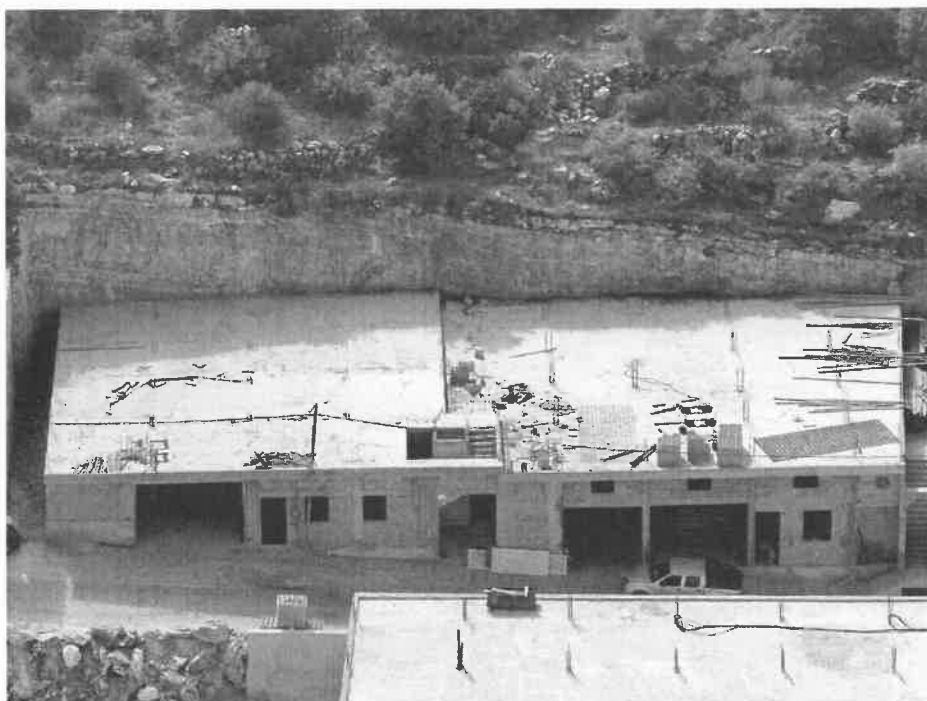
מבנה 2: נ.צ: 709165/209847, נבנה ב-2023, כעת נבנית קומה נוספת, נחזה להיות מסגד:





רגבים - המחלקה המשפטית

מבנה 3: נ.צ: 709169/209876, מבנה תעשייה שהחל להיבנות בשנת 2024:



מבנה 4: נ.צ: 709177/209904, מבנה תעשייה שהחל להיבנות בשנה האחרונה:





רגבים - המחלקה המשפטית

4. עיינו הרואות כי מדיניות אי האכיפה הנוהגת על ידכם מנוצלת היטב על ידי עברייני בניה כדי לבנות באין מפריע באזור נטול אכיפה, במיקום אסטרטגי **סמוך לקו התפר**, ומהווה **סכנה ביטחונית חמורה ומיידית**, וזאת **על אדמות מדינה** ובניגוד לכל דין.
5. נציין, כי בתשאל שביצענו במקום נאמר לנו שהמבנים הבלתי חוקיים שייכים לערבים בעלי תעודת זהות כחולה.
6. על כך יכולה גם להצביע עובדת הימצאותם של רכבים בעלי ל.ז. צהובה כפי שמובא בתמונות לעיל.
7. כיוון שהבניה הבלתי חוקית ממוקמת על אדמות מדינה, בסמוך לקו התפר, ובעלת השפעה משמעותית על הביטחון והסדר הציבורי, הרי שעל רשויות האכיפה **להעמיד בראש סדר העדיפויות את אכיפת החוק במקרה דיון**, בהתאם לסעיפים 2.2 ב ו-2.2 למסמך מדיניות יישום הצו בדבר סילוק מבנים חדשים (יהודה ושומרון) (הוראת שעה) (מס' 1797) התשע"ח – 2018 (להלן: **"הצו לסילוק מבנים"**).
8. אשר על כן, הנכם נדרשים להשתמש בסמכותכם בהתאם להוראות הצו לסילוק מבנים ולהורות בדחיפות על סילוק הבניה הבלתי חוקית והשבת המצב בשטח לקדמותו, ולחילופין לנקוט בהליכי פיקוח ואכיפה והשבת המצב בשטח לקדמותו בהתאם לסמכויות אכיפה ופיקוח הנתונות בידיכם.
9. כמו כן, הנכם נדרשים לפתוח בחקירה פלילית נגד מבצעי העבודות הבלתי חוקיות ולהעביר לדינו באופן מידי פירוט בדבר הליכי אכיפה כנגד הבניה הבלתי חוקית - ככל ואלו נקטו על ידיכם, את פרטי ההליכים השיפוטיים התלויים ועומדים בנוגע לבניה הבלתי חוקי ו/או כל הליך אחר, וכן את פרטי העבריינים באם הם מצויים בידיכם.
10. לעניין זה נפנה אתכם לפסק הדין בבג"ץ 2368/18 **עמותת ש.ע.ל ואח' נגד מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'**, בו נקבע כי אין לקבל יותר את הימנעותכם מביצוע חקירות פליליות והגשת כתבי אישום כנגד עברייני בניה ביהודה ושומרון וכי עליכם לנקוט בהליכים אלו באמצעות רשויות החקירה הקיימות.
11. אודה לתגובתכם בהתאם ללוח הזמנים המחייב על פי דין.

בכבוד רב ובברכה

בועז ארזי, עו"ד

העתק: מר יוסי דגן, ראש המועצה האזורית שומרון

נספח ב'

העתק התזכורת מיום 12.03.2026

נספח ב'

העתק התזכורת מיום 12.03.2026



רגבים - המחלקה המשפטית

כ"ג באדר תשפ"ו

12 במרץ 2026

לכבוד:

שר הביטחון, מר ישראל כ"ץ
השר במשרד הביטחון, מר בצלאל סמוטריץ'
מפקד פיקוד המרכז, האלוף אבי בלוט
ראש המנהל האזרחי, תא"ל הישאם איברהים
משטרת ישראל, מחוז ש"י

הנדון: בניה בלתי חוקית על אדמות מדינה סמוך לקו התפר בכפר ברטעה – דרישה לנקיטת פעולות פיקוח ואכיפה – קדם עתירה

שלנו : מיום 13.11.2025

בשם מרשתי, תנועת רגבים, ועל יסוד הוראות החוק לתיקון סדרי מנהל (החלטות והנמקות) התשי"ט – 1958 (להלן: "החוק") הנני מתכבד לפנות אליכם כדלקמן:

1. פנייתנו מיום 13.11.2025 – לא נענתה, חרף המועדים הקבועים בחוק.
2. הנכם נדרשים להשיב לפנייתנו באופן מיידי, כדין.
3. ככל ולא יינתן מענה המניח את הדעת תוך 14 יום, תשקול מרשתי פניה לבית המשפט.

בכבוד רב ובברכה

בועז ארזי, עו"ד

העתק: מר יוסי דגן, ראש המועצה האזורית שומרון

נספח ג'

העתק קדם עתירה מיום 3.06.2026

נספח ג'

העתק קדם עתירה מיום 3.06.2026



רגבים - המחלקה המשפטית

י"ח בסיון תשפ"ו

03.06.2026

לכבוד:

1. שר הביטחון, מר ישראל כ"ץ
2. השר במשרד הביטחון, מר בצלאל סמוטריץ'
3. מפקד פיקוד מרכז, האלוף אבי בלוט
4. סגן ראש המינהל האזרחי, מר הלל רוט
5. משטרת ישראל, מחוז ש"י

הנדון: בניה בלתי חוקית על אדמות מדינה סמוך לקו התפר בכפר ברטעה – דרישה לנקיטת פעולות פיקוח ואכיפה – קדם עתירה נוסף

שלנו: מיום 13.11.2025

שלנו: מיום 12.03.2026

בשם מרשתי, תנועת רגבים, ועל יסוד הוראות החוק לתיקון סדרי מנהל (החלטות והנמקות), תשי"ט – 1958, הנני מתכבד לפנות אליכם כדלקמן:

1. פנייתנו מיום 13.11.2025 – לא נענתה, חרף המועדים הקבועים בחוק.
2. גם פנייתנו מיום 12.03.2026 – לא נענתה.
3. ככל ולא יתקבל מענה המניח את הדעת תוך 7 ימים – תשקול מרשתי פניה לבית המשפט.
4. למען הסדר הטוב, מצ"ב פנייתנו מיום 13.11.2025.

בכבוד רב ובברכה

בועז ארזי, עו"ד

העתק: מר יוסי דגן, ראש מועצת שומרון

נספח ד'

מסמך סדרי עדיפויות לאכיפה תכנונית

נספח ד'

מסמך סדרי עדיפויות לאכיפה תכנונית

לישראל	הגנה	צבא
איו"ש	אזרחי	מנהל
הציבור		פניות
כללי		תיק:
EVEN465-01-1854		סימוכין:
תשפ"א	חשון	ד'
2020	אוקטובר	22



לכבוד,
עו"ד בועז ארזי

באמצעות דוא"ל/פקס: regavim2014@gmail.com

הנדון: "סדרי עדיפויות לאכיפה תכנונית"

שלך: מיום 03/03/2020

1. הרינו מתכבדים לאשר קבלת פנייתך אשר בסימוכין.
2. בפתח הדברים, נציין כי הוראותיו של חוק חופש המידע, תשנ"ח-1998 (להלן: "החוק") אינן חלות על רשויות באזור יהודה והשומרון (ר' בג"ץ 6870/14 רגבים נ' ראש המנהל האזרחי). עם זאת, וכפי שהוצהר על ידי המדינה בהליכים, אין באמור כדי לגרוע מתחולת המשפט המנהלי הישראלי על פעולתן של רשויות האזור, לרבות עקרונות חופש המידע במובנם הרחב. תשובה זו מנוסחת ברוח הוראות חוק חופש המידע. אין בכך כדי ללמד על תחולת בחוק על הבקשה. להלן התייחסות מנהל איו"ש:
3. בהתאם לבקשתך, להלן פירוט סדרי העדיפויות לאכיפה (בסדר יורד) בחלוקה למגזרים, כפי שאושר ע"י הדרג המדיני:

א. סדרי העדיפויות לאכיפה במגזר הפלסטיני:

1. החלטות שיפוטיות והתחייבויות המדינה לבג"ץ.
2. מרחב עוטף ירושלים (E1) ודרום הר חברון.
3. שטחי אש.
4. בקעת הירדן.
5. מגבלות בנייה מכשול התפר.
6. עורקי חיים מרכזיים.
7. אדמות מדינה.
8. יתר המבנים.

מדור פניות הציבור מנהל אזרחי איו"ש - טל: 074-7642929 / 4943*
פקס: 02-6599133, דוא"ל: mnz@mgar.co.il

ב. סדרי העדיפויות לאכיפה במגזר הישראלי:

1. החלטות שיפוטיות והתחייבויות המדינה לבג"ץ.
 2. מבנים שהוקמו על קרקע פרטית לאחר מועד מכתבו של שהב"ט אל היועמ"ש לממשלה מיום 5 לדצמבר 2013.
 3. מקבצי בניה בלתי חוקיים חדשים.
 4. מבנים אשר מהווים סכנה לביטחון האזור ו/או לשלום הציבור ו/או לסדר הציבורי ו/או צווי הריסה למבנים המשמשים אכסניה לפעילות שגורמת לסכנה כאמור.
 5. בנייה בשלבים התחלתיים.
 6. מבנים שהוקמו על קרקע פרטית לפני מועד מכתבו של שהב"ט אל היועמ"ש לממשלה מיום 5 לדצמבר 2013.
 7. מבנים שהוקמו על אדמות מדינה מחוץ לתכנית מתאר מפורטות בתוקף.
 8. יתר המבנים.
4. בהתייחס לשאלתכם השנייה, נשיב כי אין בידי רשויות האזור נוהל בנושא. סדרי העדיפויות לאכיפה נקבעו בתיאום בין הגורמים המקצועיים הרלוונטיים ובאישור הדרג המדיני כאמור, והוצהרו לאורך השנים בפני ערכאות שיפוטיות שונות.

בברכה,

יואב בר-נס, סגן
קפ"צ וממונה חופש מידע
לשכת ראש מנהל האזרחי